

C100 – LEE15

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

12 januari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID
EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-tijdige herkeuring van stookolietanks	1
Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de geplande verkoop van aandelen door de VMH in Indaver	3
Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de opvolging van de luchtkwaliteit in Vlaanderen	8

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-tijdige herkeuring van stookolietanks

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er zijn berichten dat particulieren hun stookolietanks niet tijdig laten herkeuren en dat de brandstofhandelaars de stookolietanks van particulieren zouden bijvullen zonder hercontrole. Ook de erkende stookolietechnici zouden niet vrijuit gaan.

Een geslaagde dichtheidsproef, uitgevoerd door een erkend technicus, leverde een attest op met vermelding van de geldigheidsduur en het erkenningsnummer van de technicus. Enkel bij voorlegging van een geldig keuringsattest mag de stookolietank opnieuw volledig gevuld worden.

De uiterste keuringsdatum van de meeste stookolietanks was 1 augustus 2002. Voor een ondergrondse metalen mazouttank van minder dan 5000 liter, en dat zijn de meeste, is na 3 jaar een herkeuring nodig. Om de 4 jaar is er een herkeuring nodig voor een ondergrondse kunststof tank, en om de 5 jaar voor een bovengrondse tank. In 2005 waren de meeste ondergrondse stookolietanks dus aan herkeuring toe. Over de hercontroles zouden er weinig cijfers beschikbaar zijn.

De verantwoordelijkheid voor de herkeuring berust bij de burgers zelf, maar ook de brandstofleverancier draagt een deel van de aansprakelijkheid als hij de tank bijvult zonder geldig keuringsattest en er nadien vervuiling ontstaat.

Eind 2003 werd het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 goedgekeurd waarbij er een controle zou komen op de uitvoerende taken van de brander- en stookolietechnici. Mijnheer de minister, welke maatregelen worden door de regering of door Aminoal-Aminabel genomen om de technici door een onafhankelijke keuringsinstantie te laten controleren? Gelet op de berichten

van het onvoldoende nauwkeurig opvolgen van de herkeuring: is de regering van plan een sensibiliseringscampagne naar de particulieren te organiseren om de herkeuring van de stookolietanks op punt te stellen? Als bij de verkoop van een eigendom vervuiling wordt ontdekt, geeft dit immers aanleiding tot enorme kosten en drama's die mensen niet begrijpen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, u weet dat ik enorm begaan ben met het probleem van de stookolietanks. Uit de vraagstelling van de heer Matthijs blijkt dat die problematiek vrij ernstig is. Het is geen nieuw feit, mijnheer Matthijs, we hebben in het verleden in deze commissie al over de lekdichtheidscontroles gesproken. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad voor alles een beetje op punt stond om de controletaken te kunnen laten uitvoeren zoals het moet. Mijnheer de minister, ik dring aan op een oplossing, want dit is een deel van de basis om problemen van bodemverontreiniging te kunnen voorkomen. De aanbevelingen in mijn resolutie over lekkende stookolietanks gaan misschien eerder over de gevolgen. Naast het feit dat de lekdichtheidscontroles niet goed worden opgevolgd, bestaat ook het probleem van overvulling, waar de particulier geen enkel aandeel in heeft. Er moet degelijk werk gemaakt worden van onderhandelingen met de stookolieleveranciers en de manier waarop de controles zullen worden uitgevoerd in de toekomst.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter en aan alle leden die ik nog niet individueel heb gezien, maak ik mijn beste wensen over voor een goede gezondheid. Jullie zullen wel zorgen voor werk, namelijk vragen stellen die ik mag beantwoorden. Ik heb me voorgenomen, net zoals vorig jaar, om kort, krachtig en hopelijk ook duidelijk te antwoorden. Als de antwoorden jullie niet bevallen, zullen jullie mij daar wel aan herinneren, maar zoals in 2005, zal dat hopelijk uitzonderlijk voorkomen.

Mijnheer Matthijs, de laatste hand wordt nu gelegd aan een besluit inzake het nazicht van verwarmings-

toestellen waarin een controlesysteem wordt voorzien op de brandertechici. Dit besluit zal het bestaande koninklijk besluit van 6 januari 1978 vervangen. De uitvoering van deze controle wordt toevertrouwd aan een keuringsorganisme, dat hiervoor door Beltest geaccrediteerd moet zijn in het kader van de wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van certificatie- en keuringsinstellingen. Ik hoop dit eerstdaags rond te krijgen.

In een dergelijk controlesysteem op stookolietechici die zorgen voor het nazicht van stookolietanks in toepassing van Vlarem, is niet voorzien. Hun opdracht heeft immers helemaal niet de complexiteit van die van brandertechici. Anderzijds is de finaliteit ook verschillend. Er is geen eenduidige relatie tussen de luchtverontreiniging en de veroorzakende branders, waar die wel te leggen is bij een bodemverontreiniging door een stookolietank. In die zin is de activiteit van de stookolietechici verzekeraar, waardoor eventuele milieuschade kan worden hersteld.

De verantwoordelijkheid voor luchtverontreiniging is echter niet individueel aanwijsbaar en verzekeraar, wat een maximale controle vereist van degene die instaat voor de bestrijding ervan. We gaan daarom verder voor de brandertechici dan voor de stookolietechici.

Het besluit zit dus in de pijlpijn en kan hopelijk binnenkort worden afgerond.

Mijnheer Matthijs, u vroeg naar een bijkomende sensibiliseringscampagne in verband met de groene dop. Daarin wordt niet voorzien. Toen de maatregel werd ingevoerd, werd terecht een grote sensibiliseringscampagne gevoerd. Aangezien stookolieleveringen verboden zijn indien de houder van de tank niet beschikt over een certificaat, is een nieuwe sensibiliseringscampagne niet nodig.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, ik heb in mijn vraag reeds vermeld dat er weinig cijfers beschikbaar zijn over de hercontroles. Ik dring toch aan op een goede opvolging om drama's in de toekomst te voorkomen. Het is immers heel onaangenaam om bij de verkoop van een eigendom te constateren dat er vervuiling is door een lekkende stookolietank. Misschien moeten de stookolieleve-

ranciers erop worden gewezen dat de voorschriften strikt moeten worden gevolgd.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik zal op de suggestie van de heer Matthijs ingaan en de sector duidelijk aan de voorschriften herinneren. Het is evident dat we heel nauwlettend zullen opvolgen wat er in de praktijk gebeurt.

Mevrouw Van den Eynde, ook ik heb vastgesteld dat federaal minister Verwilghen in het federaal parlement heeft gezegd dat er vooruitgang zal worden geboekt in de kwestie van het stookoliefonds of het fonds voor lekkende tanks. Deze maand zouden we een positieve stap mogen verwachten.

De heer Patrick Lachaert: Ik kan daar iets aan toevoegen. Ik ben bij minister Verwilghen geweest. Er is een akkoord tussen hem en de heer Gosuin. Het probleem is dus opgelost. De technische vertaling zal tegen het einde van de maand afgerond zijn.

Minister Kris Peeters: Met dit bericht kunnen we alleen maar heel gelukkig zijn.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Het is een hele stap vooruit.

Toch blijven we nog zitten met het probleem van de stookolieleveranciers die leveren als de tanks niet in orde zijn. Ik kan dat enigszins begrijpen, want in koude dagen hebben mensen verwarming nodig. In dat geval is er misschien een meldingsplicht voor de leveranciers nodig zodat geweten is welke mensen niet in orde zijn.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Van den Eynde, ik zal de sector uitnodigen om van gedachten te wisselen over de kwestie, maar een verbod is een verbod en dus mag er niet geleverd worden indien de tank niet in orde is. Ik zal de mensen van de sector aan dat verbod herinneren en vragen in welke situaties dat verbod wordt overtreden. Het ligt moeilijker om aan de sector te vragen om individuele overtredingen te melden, want zo leggen ze een strop rond de eigen nek en rond die van de klant.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de geplande verkoop van aandelen door de VMH in Indaver

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een tijd geleden werd in de media gemeld dat de Vlaamse Regering toch opdracht zal geven om een groot pakket aandelen in Indaver, nu in handen van de Vlaamse Milieuholding of VMH, te verkopen. Ik zeg 'toch', want bij het begin van de legislatuur werd al eens een order gegeven, maar dat werd later herroepen. Blijkbaar werd het licht nu toch weer op groen gezet voor de verkoop.

Hoe is de Vlaamse overheid in de loop der jaren de meerderheidsaandeelhouder geworden van het bedrijf? Wat is de huidige waarde van de aandelen?

Wat zijn de argumenten om de verkoop opnieuw in gang te zetten?

Welke politieke overweging zit er achter de verkoop? Waarom is de verkoop aangewezen of noodzakelijk? Ik neem aan dat er een verlies van het jaarlijkse dividend zal zijn. Hoe groot zal dat verlies zijn?

Welke opbrengst wordt van de verkoop verwacht? Werden al politieke afspraken gemaakt over het gebruik van die middelen? Het viel op dat er door bepaalde waarnemers op werd gewezen dat in ruil van de belastingverlaging van de VLD plots 150 miljoen euro werd vrijgemaakt voor 'sociaal-economische accenten', zonder dat daarbij meteen duidelijk was waarvoor het geld zou dienen. Zal de opbrengst van Indaver daarvoor dienen? Ik doe zomaar een gok.

Welke verkoopprocedure gaat u volgen? Ik heb gelezen dat de bank die de verkoop zou moeten begeleiden, dezelfde is als de bank die de verkoop van GIMV begeleidde. Dat is een absoluut debacle geworden. De overheid heeft zwaar verlies geleden omdat de aandelen te laag verkocht werden. Volgens waarnemers had de bank de spelers op de markt verkeerd bevraagd. Gaat het inderdaad om diezelfde bank? Welke waarborgen zijn er dan om een herhaling van de GIMV-mislukking te voorkomen?

Wat is het eindresultaat van deze operatie? Ik lees dat de Vlaamse overheid een minderheidsbelang van 25 procent wil aanhouden. Klopt dat? Welke garanties

hebben we dan dat de Vlaamse verankering blijft bestaan? Dit is een innovatieve en toekomstgerichte sector. De cruciale vraag is of de Vlaamse Regering bereid is eventueel opnieuw te verkopen aan dochterbedrijven van de Franse groep Suez, waardoor de Franse greep op deze belangrijke sectoren nog kan toenemen.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit is een delicate vraag. Dit is een taak voor de uitvoerende macht. Ik denk dat de minister op weinig van uw vragen zal kunnen ingaan, mijnheer Verreycken.

Ik schets even de voorgeschiedenis van de verkoop van de aandelen in Indaver. Het Vlaamse Gewest bezit 54 procent van die aandelen. In 2002 was er een kapitaalsverhoging gepland. Die is niet doorgegaan. De vorige regering heeft dan geprobeerd om de aandelen partieel te verkopen en daarna volledig. Dat was onder minister Tavernier of Sannen. Uiteindelijk heeft de huidige regering besloten om daar tijdelijk van af te zien. Nu zijn de omstandigheden helemaal anders. De prestaties van Indaver zijn veel verbeterd. De omstandigheden om tot een verkoop over te gaan, zijn heel wat verbeterd. Ik steun trouwens de optie om een minderheidsbelang te behouden, aangezien het Vlaamse Gewest in die sector een sturende rol wil blijven spelen.

De heer Patrick Lachaert: U weet dat Indaver werd opgericht op vraag van de havenbedrijven, die problemen hadden met de verwerking van hun afval. De overheid is zeer bescheiden aan die vraag tegemoetgekomen. Als de overheidstaak kan worden overgenomen door de privé-sector, dan moeten we dat niet tegenhouden. Dat is altijd het standpunt van de VLD geweest. Iedereen moet doen wat hij het beste kan. Wij staan achter het uitreden van de overheid uit een maatschappij die perfect op privé-initiatief kan draaien.

Ik sluit me aan bij de heer Matthijs. Aangezien het hier toch om een delicate sector gaat, namelijk bedrijfsafval uitgebreid naar ander afval, kan de overheid het best een voet in huis houden. We moeten zicht hebben op wat daar precies gebeurt. Met een aandeel van 25 procent hebben wij zeggenschap in die vennootschap. Dat was het uitgangspunt.

Het ogenblik van de tegeldemaking moet verstandig worden gekozen. Dit is een goed moment. Dat heeft

onder meer te maken met vergunningen. Wij staan volledig achter de beslissing die zal worden genomen.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, ik wil een kleine kanttekening maken bij de uitspraken van de heer Matthijs. Ook al op het einde van de vorige legislatuur werd de beslissing om de aandelen te verkopen ingetrokken en dat gebeurde om dezelfde redenen als in het begin van de huidige legislatuur.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Ik dank u allen voor deze discussie. Mijnheer Verreycken, ik zal u vertellen wat er in de regering werd besproken. Ik zal de informatie die u uit de media haalde, bevestigen, nuanceren of corrigeren.

Ik zal u eerst de geschiedenis van Indaver uit de doeken doen. Indaver werd opgericht op 24 oktober 1985 door de GIMV. De NV moest optreden in opdracht en voor rekening van het Vlaamse Gewest, OVAM, SCK en een twintigtal industriële aandeelhouders. Het Vlaamse Gewest, OVAM en SCK hebben bij de oprichting een meerderheidsparticipatie aangehouden in Indaver. Bij de oprichting van VMH op 18 januari 1990 werden deze 3 participaties ingebracht door die verschillende actoren. Het meerderheidspercentage bleef daarbij behouden. Ook tijdens de diverse kapitaalsverhogingen en fusie behield VMH een meerderheidsparticipatie in Indaver.

In totaal werd door het Vlaamse Gewest sinds de oprichting van Indaver rechtstreeks of via de VMH een bedrag van 53.634.267,81 euro in Indaver geïnvesteerd. Veel exacter kan ik niet zijn.

U vraagt naar de waarde van de aandelen van Vlaamse overheid in Indaver. Dat is moeilijk te zeggen omdat Indaver niet op de beurs genoteerd is. Daardoor kunnen we moeilijk een objectieve waarde bepalen. De waarde zal afhangen van degene die ervoor wil betalen. Er is de waardering van de aandelen, en er is de verkoopprijs.

Om die waarde te maximaliseren, wordt in een eerste fase een brede internationale marktbevraging georganiseerd, gevolgd door een competitieve bieding. Het bedrijf is niet beursgenoteerd, en dus moeten we de geïnteresseerden wat tegen elkaar uitspelen en kiezen

voor degene die het meeste biedt, althans in eerste instantie.

Het klopt dat de eerdere procedure is stopgezet. Ik laat vooralsnog in het midden wanneer dat gebeurd is, mijnheer Daems, maar ik neem mijn verantwoordelijkheid. In overleg met minister Van Mechelen en andere leden van de regering heb ik de verkoopprocedure die onder leiding van de Bank Degroof werd aangevat, uitdrukkelijk stopgezet. De resterende kandidaten schatten een aantal lopende bedrijfsprojecten immers niet naar waarde, wij meenden dat ze de risico's te hoog inschatten. Het gaat dan specifiek om het Sleco-project en om projecten in Ierland, die volop in ontwikkeling zijn.

We hebben nu inmiddels de wervelbedoven in Beveren geopend, en ook de andere projecten, waaronder het project in Ierland, zijn in een nieuwe fase terechtgekomen. Alleen al daarom was het wijs niet eerder te verkopen. De procedure werd 'on hold' gezet, en dat heeft ons al heel wat geld, of althans een betere uitgangspositie opgeleverd.

Dat is meteen een antwoord op uw volgende vraag. In Ierland zijn de nodige vergunningen bekomen, de Sleco-oven werkt en het orderboekje is goed gevuld. Ik ga er dan ook van uit dat we in een nieuwe ronde een faire prijs kunnen krijgen van kandidaat-aandeelhouders.

De voorbije jaren betaalde de NV Indaver geen dividenden, zodat er ook niet kan worden gesproken van een verlies van dividenden. Als rekening wordt gehouden met het feit dat er in de toekomst dividenden kunnen worden uitgekeerd, dan moet dat bij het afstoten van aandelen ingecalculereerd worden in de waarde. Onze participatie bedraagt 54 procent. Als we die afstoten, dan moeten we er ook rekening mee houden dat Indaver in de toekomst weleens dividenden zou kunnen uitkeren, die we dan niet meer ontvangen. In het verleden hebben we er in elk geval nooit gekregen.

Met betrekking tot de resultatenverwerking van het boekjaar 2005 kunnen we nog geen uitspraken doen, maar het bedrijf is de afgelopen maanden wel heel wat gezonder geworden doordat die projecten nu rond zijn.

Zoals de voorzitter al zei, is de basisvraag of het maatschappelijk aangewezen is voor de toekomstige ontwikkeling van dit bedrijf dat het gewest een

meerderheid van 54 percent heeft. Dat is een politieke beleidskeuze. Een ander element is dat ook een aantal industriële aandeelhouders hun aandelen verkopen, omdat ze zich voortaan uitsluitend willen toeleggen op hun core business.

De regering treedt mijn visie bij dat we nog altijd een aandeel en een zekere verankering moeten behouden, maar dat verankering niet betekent dat we een meerderheidsparticipatie van 54 percent nodig hebben. Dat is het proces dat aan de gang is.

Inzake de allocatie van de opbrengsten gokt u erop dat ik zou moeten zorgen voor uitgaven, en u kleurt dat ook partijpolitiek in. Dat is echter niet het niveau waarop we dit en andere dossiers oplossen. U gokt er dus volledig naast, maar dat dacht u zelf ook al wel toen u het zei. Er is over die allocatie nog niet gesproken, en het verband dat u legt, is volstrekt onjuist. Het gezond boerenverstand zegt trouwens dat we maar over opbrengsten kunnen spreken als ze binnen zijn. We mogen het vel van de beer niet verkopen voor hij geschoten is. U kunt naarmate de tijd vordert, nog andere gokken doen, maar wat uiteindelijk de bestemming van het geld is, zal u zeker worden meegedeeld, voor zover u er dan nog interesse voor hebt.

Een beursgang is op dit moment niet aangewezen. We hebben dat besproken met het management. Het gaat hier om een zogenaamde private option, een private veiling waarbij iedereen zich kandidaat mag stellen. De Vlaamse Regering zal op mijn voorstel beslissen aan wie wordt verkocht. Dat proces wordt begeleid door de nodige juridische en financiële adviseurs. Die procedure wordt inderdaad begeleid door de Bank Degroof. Over uw uitspraak, mijnheer Verreycken, dat die bank haar opdracht inzake de verkoop van de GIMV-aandelen niet heeft vervuld, mag en kan ik me niet uitspreken. Als u daar nog verdere vragen over hebt, kunt u die richten aan de bevoegde minister, Dirk Van Mechelen.

De industriële aandeelhouders zijn een grote groep van voornamelijk klanten uit de Antwerpse chemie die de aanwezigheid van een professioneel bedrijf dat een gevaarlijk afvalproduct verwerkt, belangrijk vinden. Het Vlaamse Gewest wil de verankering met een aantal van deze partners verder bekijken en doorvoeren, ongeacht de positie van de aandeelhouder Electrabel.

Mijnheer Verreycken, wij moeten geen 54 percent aanhouden om sturing te hebben maar er is wel een

Vlaamse verankering nodig. Het vervolg van de procedure zal moeten aanwijzen hoeveel percent het Vlaamse Gewest binnen die verankering moet aanhouden.

De mededingingsregels bepalen dat er wordt verkocht aan de besteieder. Het gaat dan niet alleen over de prijs maar ook over de dynamiek en het aanbod van dat bedrijf. Het gaat hier dus niet om een zuivere maximalisatie van onze aandelen. We willen op een verstandige manier een pakket van onze aandelen doorschuiven. Daarbij houden we rekening met de dynamiek van het bedrijf, met de Vlaamse verankering en met het belang van deze activiteit voor Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, belastinggeld kan op vele manieren worden gebruikt. Het kan worden gebruikt voor de uitgaven van een overheid of voor investeringen in toekomstgerichte zaken. In dit geval is een aanzienlijk bedrag, 53,6 miljoen euro, geïnvesteerd in de opbouw van Indaver, een bedrijf dat actief is in een belangrijke sector. Wanneer we het hebben over de haven van Antwerpen, gaat het zelfs over een strategische sector. Het is van het grootste belang dat de industriële bedrijven in Antwerpen op een verantwoorde manier van hun afval afgeraken.

Mijn vraag was onder meer waarom u Indaver wilt verkopen. Ik kreeg daarop een soort ideologisch antwoord van de voorzitter. De VLD is altijd voorstander om, indien mogelijk, zaken aan de privé-sector over te laten. Persoonlijk denk ik dat niet de ideologische overwegingen hier de doorslag hebben gegeven. De belangrijkste reden is naar mijn mening dat deze regering geld nodig heeft. Er is een geldprobleem. Vorig jaar heeft de regering de begroting moeten toefietsen met de verkoop van patrimonium, via sale and leaseback. Blijkbaar is het ook nu noodzakelijk om de begroting 2006, waarvan wordt gezegd dat ze perfect in evenwicht is, te ondersteunen met een aantal bijkomende verkopen. De opbrengst daarvan zullen we zien opduiken tijdens de begrotingscontrole. Dan zal ook duidelijk worden waaraan die opbrengst wordt toegekend. U zegt dat er nog nooit is gesproken over de bestemming van die opbrengsten. Ik neem aan dat dit nog niet in de officiële documenten van de regering staat. Ik kan me echter moeilijk voorstellen dat binnen de politiek over een verkoop met een dergelijke opbrengst achter de schermen nog geen woord zou zijn gewisseld.

Als men dus overgaat tot het verkopen van een belangrijk stuk patrimonium van de Vlaamse belastingbetaler – daar zit immers 53 miljoen euro in –, ben ik verontrust als u zegt dat de verkoop zal verlopen via dezelfde bank als diegene die de GIMV heeft verkocht. Hier ben ik niet aan het gokken, mijnheer de minister. Dit was het oordeel van De Standaard en van de analisten van De Tijd. Ook in de Commissie voor Financiën zijn we zeer duidelijk tot de conclusie gekomen dat de manier waarop de verkoop van de GIMV-aandelen is begeleid door de Bank Degroof, geen verstandige was. We hebben verlies geleden, we hadden daar meer kunnen uithalen. Het was niet dezelfde procedure, maar nu wordt blijkbaar dezelfde speler aangesproken, en dat is verontrustend.

Ik hoop dat de overheid zeer nauwlettend zal toekijken op de manier waarop alles verloopt. U hebt immers terecht aangehaald dat het geen beursgenoteerd bedrijf is en het niet zo eenvoudig is om de waarde te quoteren. Ik herinner me dat we bij de GIMV een discussie hebben gevoerd over het feit dat we de controlebonus niet te gelde hebben gemaakt. Als een pakket van die omvang wordt verkocht, wordt niet alleen een aandeel maar ook een belangrijke macht en invloed gegeven, en daar moet een extra controlebonus voor geïncasseerd kunnen worden. Dat is toen niet gebeurd, ik hoop dat dit nu wel zal gebeuren.

Mijnheer de minister, u hebt me een uitvoerig antwoord gegeven, waarvoor dank. Mijn laatste vraag is echter cruciaal: is de Vlaamse Regering bereid te verkopen aan dochterbedrijven van de Franse groep Suez, waardoor nog meer belangrijke sectoren worden uitverkocht aan Parijs? U hebt daar niet onmiddellijk op geantwoord.

Ik herhaal mijn vraag. U hebt wel gezegd dat de mededingingsregels gelden en we op de beste koop moeten ingaan. Ik wil erop wijzen dat we in Vlaanderen op dat vlak heiliger zijn dan de paus. We zeggen: door de vrije markt, de mededingingsregels en de globalisering kunnen we er bij de verkoop van al die bedrijven niets aan doen dat een grote firma als Suez een grote greep krijgt in cruciale sectoren. In Frankrijk echter is een wet goedgekeurd waarbij een lijst is vastgelegd van cruciale sectoren, zoals gas en elektriciteit. Parijs zegt daarbij heel duidelijk de vrije markt en de mededinging te respecteren, maar dat die cruciale sectoren in Franse handen moeten blijven. Als buitenlandse groepen daar stukken van willen overnemen, kan dat, maar alleen kleine deeltjes. Nooit mogen zij de controle krijgen over cruciale sectoren in Frankrijk.

Als een land als Frankrijk op een dergelijke manier, blijkbaar met instemming van de Europese instanties, zijn cruciale sectoren kan beveiligen, dan wil ik u, mijnheer de minister, het volgende ter overweging geven. Als u terecht pleit voor een Vlaamse verankering, waarin we bondgenoten zijn, moeten we daar eens in het algemeen over nadenken en moeten we wellicht het Franse systeem kopiëren. Een verstandige afvalverwerking in de haven van Antwerpen is zo cruciaal voor onze economie, dat dit wellicht moet worden beschouwd als een strategische sector. Ik ben van mening dat moet worden gezocht naar alle mogelijke manieren om te verhinderen dat ook Indaver in handen zou vallen van Suez. U kent de cijfers die afgelopen weken en maanden herhaaldelijk zijn gepubliceerd over de greep van Parijs op onze economie. Zowel in de sector van elektriciteit en gas als in andere sectoren is het niet verstandig dat we op economisch vlak een filiaal van Parijs worden, waardoor essentiële beslissingsmechanismen in Parijs zitten en niet langer in Vlaanderen. Ik wil mijn vraag nog eens uitdrukkelijk herhalen en de Vlaamse Regering oproepen om niet te verkopen aan Suez.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer Verreycken, u zegt dat er nog geen uitspraak werd gedaan over de besteding van de middelen uit de verkoop, maar u zetelt nog maar anderhalf jaar in het Vlaams Parlement. In het verleden zijn er wel uitspraken gedaan over wat er met de opbrengst van Indaver moet gebeuren. Volgens de VLD moet het naar de sector milieu gaan, en niet terechtkomen in de pot van algemene middelen. Dat is altijd ons politiek standpunt geweest in het verleden, en dat blijft zo. U kunt er de verslagen op nalezen.

We pleiten voor een industriële partner, en niet voor een financiële. Het kan misschien financieel interessant zijn een financiële partner in het bedrijf te brengen, maar dat zorgt voor geen enkele meerwaarde voor het industriële karakter van het bedrijf. Ik heb het dan concreet over een bank in plaats van een partner die in het vak zit. De minister zei het al: naast een zeer belangrijk element, namelijk de prijsvorming, spelen nog andere elementen mee, namelijk de vraag welke meerwaarde de privé-partner die intreedt in Indaver aan dat bedrijf kan brengen.

Ik kom tot een volgend element. Ik wil nog eens bevestigen dat Indaver is opgericht op vraag van de havenbedrijven in Antwerpen die geen blijf wisten met hun bedrijfsafval. De overheid heeft terecht meegewerkt om dat project op te zetten en heeft ook haar

deel geïnvesteerd. Op het ogenblik dat het bedrijf die taak, die in het begin misschien deels een overheids-taak was, perfect kan overnemen, betekent het een goed management dat de privé-sector het verder zet en de overheid haar taak daarin afstoot.

Een tweede reden die nog niet is aangehaald, is dat we, wat de Europese regelgeving betreft, wel een probleem hebben met Indaver als we 54 percent van de aandelen hebben. U mag niet vergeten dat Indaver tamelijk veel vergunningen moet krijgen van het Vlaamse Gewest. Aan de ene kant zijn we dus hoofdaandeelhouder en aan de andere kant leveren we de vergunningen af. Er kan dus wel eens een klacht bij een Europese instantie worden ingediend inzake oneerlijke mededinging. Dat is dus ook een goede reden om het overheidsaandeel af te bouwen.

In de industriële sector is er overal sprake van schaalvergroting. Op Europees en op wereldniveau zijn er steeds minder spelers op bepaalde markten. Vlaanderen is geen eiland in de wereld. Vlaanderen is op industrieel vlak eerder klein te noemen – om het zacht uit te drukken. Of u dat nu wilt of niet, op een vrije markt zijn er spelers van overal, van Parijs, Dresden of Amsterdam.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik wil niet in herhaling vallen, maar ik benadruk dat dit geen operatie is om zo veel mogelijk geld binnen te halen omdat we geld nodig hebben.

Het is een operatie waarbij we twee zaken heel goed bewaken. Ten eerste is er de dynamiek van het bedrijf. Samen met het management en de aandeelhouders moeten we bekijken hoe het bedrijf verder kan groeien. Ik ga ervan uit dat elke Vlaming die bezorgdheid met me deelt.

Ten tweede is er de Vlaamse verankering. Dat is een nieuw en duidelijk element in het dossier. De verankering zal worden gerealiseerd en zal zelfs effect hebben op de keuze tussen het cashen van zo veel mogelijk geld of het zorgen voor een strategische en duurzame langetermijnvisie.

Het zou makkelijk zijn om te antwoorden dat Bank Degroof door de vorige regering werd aangesteld en dat ik niet onder het contract uit kan. Het belangrijkste is echter dat niets erop wijst dat de begeleiding niet naar behoren zou gebeuren. Ik zal zeker toezicht blijven houden.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is goed dat de regering zo lang

heeft gewacht met de verkoop van de aandelen van de VMH in Indaver. Wellicht zal de verkoop veel meer opbrengen dan enkele jaren geleden het geval zou zijn geweest.

Ik deel echter de bekommernis van de heer Verreycken voor een stuk. De kans is vrij groot dat alle aandelen naar SITA, dochter van SUEZ, gaan, want de andere dochter Electrabel bezit al 15 percent van Indaver en beschikt volgens de statuten over een voorkooprecht. De kans is dus bestaande dat SITA met de prijs gaat lopen en dat kan gevaren inhouden. Op die manier kan er kan immers een monopolie ontstaan, want SITA participeert ook in de IVAGO-oven in Gent en in de oven van Neder-over-Heembeek. Nagenoeg heel ons verwerkingspark zou in handen kunnen vallen van één industriële groep met hoofdzetel in Parijs. Dat houdt gevaar in. Ik weet niet wat de Raad voor de Mededinging van de zaak zal vinden.

De aandelen mogen gerust worden verkocht, maar bij voorkeur aan industriële klanten van Indaver. De heer Lachaert verkiest industriële partners boven financiële. Ik verkies industriële klanten van Indaver boven andere Europese afvalverwerkers die een monopoliepositie kunnen uitbouwen, want die kan ten koste gaan van de afvalverwerkingsprijs.

Hoe dan ook is er al sprake van een monopolie op bepaalde deelterreinen. Indaver zal de wervelbedverbrandingsoven voor hoogcalorisch afval exploiteren. In Vlaanderen is er maar één dergelijke oven en dus kan het hoogcalorisch bedrijfsafval alleen daar worden verbrand. Het risico bestaat dat de prijs die voor de verwerking van dat afval zal worden gevraagd, niet gegarandeerd de laagste is. Het is nuttig en nodig dat we een blokkeringsminderheid in Indaver blijven houden om zo te kunnen wegen op het tarievenbeleid.

Ik ben het volledig eens met de nood aan een Vlaamse verankering. Het is nog een open vraag hoe groot het overheidsaandeel in die Vlaamse verankering moet zijn. Van mij mag dat aandeel vrij groot zijn. In het verleden heeft Indaver immers aangetoond dat precies door de overheidsparticipatie in het bedrijf, een aantal tijdelijk minder rendabele activiteiten op het vlak van glasrecyclage, papierrecyclage en lampenrecyclage of relighting, zijn blijven bestaan. Als een groot gedeelte wordt geprivatiseerd, zal het nieuwe bewind dergelijke activiteiten misschien niet behouden omdat het alleen de winstcijfers bekijkt. Dergelijke maatschappelijk nuttige activitei-

ten leveren immers niet altijd het grootste rendement of de grootste return on investment op.

In die zin is de Vlaamse verankering van belang en moet de overheid een aandeel blijven behouden.

Minister Kris Peeters: Dit is een interessant debat. Ik dank u voor alle suggesties. Ik begrijp dat de heer Verreycken wordt bijgetreden door de heer Martens. We zullen in het belang van het bedrijf, met heel veel kennis van zaken en met de elementen die hier naar voren zijn gebracht, dit dossier tot een goed eind brengen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik heb nog een paar bedenkingen. Ik kan me enigszins vinden in de woorden van de heer Martens. We moeten voorzichtig zijn en mogen de toekomst niet hypothekeren.

Wat de heer Verreycken zegt, daar ben ik het helemaal niet mee eens. Hij denkt dat de enige reden tot een aandelenverkoop van Indaver de financiële problemen van de Vlaamse Regering zijn. Hij heeft het daarmee helemaal mis.

Het verwondert mij dat u zo'n uitspraak doet, mijnheer Verreycken. Uw fractieleider, de heer Dewinter, heeft in de plenaire vergadering minister Van Mechelen proficiat gewenst met zijn financieel beleid. Dat is de enige minister die hij gecomplimenteerd heeft.

Waar ik het vooral over wil hebben, is de landbouw. Dat is een van mijn stokpaardjes. De landbouwers weten maar al te goed dat de verwerking van hun afval – via het slachthuis of via een andere weg – niet van de goedkoopste is. De Vlaamse Regering betaalt daar een gedeelte van en de landbouw het andere deel. Ik zou willen waarschuwen voor een haastige verkoop van aandelen. We moeten eerst eens goed nadenken over de gevolgen daarvan op lange termijn voor de verwerking van dat afval.

De strategische invulling van aandelen betekent dat we ten minste 30 percent moeten aanhouden om een vinger in de pap te hebben. Met dat aandeel kunnen we eventueel optreden om het monopolistische principe wat te temperen met betrekking tot de prijs voor de verwerking van het landbouwafval.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de opvolging van de luchtkwaliteit in Vlaanderen

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, verschillende rapporten – onlangs nog een van een Canadese universiteit – toonden reeds meermaals aan dat Vlaanderen een heel slechte reputatie heeft betreffende de luchtkwaliteit. De toename van ademhalingsziektes, zoals astma, is hiervan een rechtstreeks gevolg.

Om luchtkwaliteit op een degelijke manier aan te pakken is het mijns inziens dan ook absoluut noodzakelijk om over voldoende meetgegevens te beschikken. De uitdrukking zegt: meten om te weten. Vlaanderen heeft daartoe een meetpuntennetwerk. Het bestaat uit vijftig telemetrische meetstations die de hoeveelheid vervuilende stoffen in de buitenlucht meten, zoals de aanwezigheid van zwaveldioxide, stikstofdioxide, fijn stof, ozon, dioxines en andere.

Om ook de burger te sensibiliseren en bewust te maken van een aantal oorzaken van luchtverontreiniging, zoals het verkeer, werd in de zomer van 2005 in Antwerpen het eerste infoscherm luchtkwaliteit onthuld. Via een internetsite van de VMM worden de meetresultaten bekendgemaakt van verschillende meetpunten in Vlaanderen. Op die manier kan de burger de resultaten van de metingen van de luchtkwaliteit nauwgezet opvolgen.

Het bestaan van de meetstations vormt dan ook een zeer belangrijke schakel in het beleid. Meten om te weten is ook mijn principe. Uit de meetresultaten moeten ook maatregelen voortvloeien. De meetstations brachten de jongste maanden al een aantal verontrustende gegevens aan het licht, onder meer over de luchtkwaliteit in het Genkse industriegebied. Maar ook de luchtkwaliteit in andere centrumsteden en industriegebieden wordt constant gemeten en brengt soms verrassende cijfers aan het licht. Het open beleid door het aanreiken van cijfers betref-

fende luchtverontreiniging veroorzaakt enerzijds in vele gevallen onrust, maar anderzijds is het wel positief dat zo een zekere druk ontstaat om effectief de problematiek aan te pakken.

Het valt echter wel te betreuren dat het aantal meetstations in Vlaanderen nog zeer beperkt is in verhouding tot de industriële activiteiten. Zo hebben we in de provincie Antwerpen een concentratie van meetpunten in de Antwerpse stad en de havengebieden, maar in het midden van de provincie Antwerpen bevindt zich geen enkel meetpunt. Ook in Oost-Vlaanderen blijft het meetpuntnetwerk beperkt tot het Gentse havengebied. In Limburg blijft het beperkt tot de steden Genk en Hasselt en enkele meetpunten aan de grens met Nederland en de grens met de provincie Antwerpen. We kunnen geen doortastend beleid voeren als er nog grote hiaten bestaan in het meetpuntennetwerk.

Werd de slechte score van België in het milieुरapport van de Canadese universiteit door uw kabinet bestudeerd en geëvalueerd? Wat zijn uw bedenkingen hierover?

Op welke manier wordt gevolg gegeven aan slechte meetresultaten, zoals die in Genk? Er werden al initiatieven aangekondigd.

Op welke manier zult u optreden, telkens als er slechte gegevens worden bekendgemaakt? Bent u van mening dat het meetpuntennetwerk de gebieden met industriële activiteiten in Vlaanderen voldoende dekt? Acht u het noodzakelijk het meetpuntennetwerk uit te breiden?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben het milieुरapport van de Canadese universiteit, waarin we slecht scoren, bestudeerd en geëvalueerd. Er zijn verschillende studies, en zoals met alle studies moeten we ook uit deze conclusies trekken met de nodige ernst en voorzichtigheid.

De studie vergelijkt de milieuprestaties van Canada met andere OESO-landen. Canada staat op de achtentwintigste plaats, voor België, en de Verenigde Staten staan op de laatste plaats. Het rapport analyseert hoofdzakelijk de Canadese resultaten, en dat is evident, want het is door een Canadese universiteit opgemaakt. De eigenlijke resultaten van andere OESO-landen, waaronder België, ontbreken in de publicatie.

Voor wat betreft de emissies en de luchtkwaliteit tonen OESO-gegevens aan dat België middelmatig scoort, dus niet goed en niet slecht. Ik geef u straks de tekst met wat meer gegevens daaruit. Qua luchtkwaliteit scoort België in het ESI-rapport 2005 beter met de eenenveertigste plaats. Er is dus een zekere vooruitgang, maar zeker geen reden om hoera te roepen of minder aandacht te schenken aan het probleem. In het laatste State of the Environment Report 2005 van het Europees Milieuagentschap is er voor gekozen geen landenrangschikking op te nemen, maar van elk land een landenprofiel uit te werken, waarin de sterktes en de zwaktes van de verschillende lidstaten worden geëvalueerd. U kunt dat ook terugvinden op de website van het agentschap.

De administratie bekijkt dus dit en andere rapporten. De conclusie is dat we middelmatig scoren. Volgens bepaalde rapporten gaan we een beetje vooruit, maar niet voldoende om geen bijkomende acties te ondernemen.

U vroeg op welke manier gevolg wordt gegeven aan de slechte meetresultaten, zoals die in Genk. Wellicht hebt u in de krant gelezen dat we in Genk, waarover eind vorig jaar al een actuele vraag werd gesteld in de plenaire vergadering, twee bijkomende meetpunten hebben gecreëerd. In overleg met het stadsbestuur hebben we gevolg gegeven aan de resultaten. De slechte meetresultaten waar de actuele vraag overging, waren voor een deel te wijten aan de windrichting in een bepaalde periode.

Behalve die bijkomende meetpunten onderzoekt de administratie of het nodig is nog andere maatregelen te nemen. We gaan na of de vergunningen van de bedrijven aangepast moeten worden. Elk slecht meetresultaat wordt dus bestudeerd en opgevolgd en er worden dan maatregelen uitgewerkt. Daarbij is het belangrijk, zeker voor wat betreft fijn stof maar ook voor andere vervuiling, de juiste oorzaak en bron te detecteren. Telkens speelt ook de wind een niet onbelangrijk rol.

Verder vroeg u naar de dekking van het meetpuntennetwerk. Gezien de hoge bevolkingsdichtheid, de hoge verkeersdichtheid en –intensiteit en de vele industriële vestigingen in Vlaanderen, is het belangrijk dat het meetprogramma lucht beantwoordt aan de meetvereisten uit de verschillende EU-richtlijnen lucht, rekening houdend met de zonering die voor Vlaanderen werd vooropgesteld. Met de meetnetten lucht wordt ook een antwoord gegeven op diverse maatschappelijke vragen, dat past in zowel een inter-

nationaal als een regionaal en een lokaal Vlaams perspectief. Gent was bijvoorbeeld vragende partij voor bijkomende meetpunten, en we zijn daar op ingegaan.

De meetnetten dekken niet alle industriële activiteiten in Vlaanderen. Om de luchtkwaliteit over het hele grondgebied te kunnen bewaken, heeft de VITO in opdracht van de VMM en Aminal modellen ontwikkeld. Van zodra die modellen voldoende geoptimaliseerd en gevalideerd zijn, kunnen ze worden gebruikt om in heel Vlaanderen de luchtkwaliteit te omschrijven. Die modellen moeten worden beschouwd als een aanvullend evaluatie-instrument bij de meetnetten.

Uw vraag of het noodzakelijk is het meetpunten-netwerk uit te breiden, sluit daarbij aan. Ik benadruk dat we een van de dichtste meetnetten van de Europese Unie hebben. Desondanks moeten er bijkomende meetinspanningen worden geleverd om ook aan toekomstige richtlijnen te voldoen zoals de opvolging van het zeer fijn stof, PM_{2,5}.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We hebben in deze commissie al een discussie gevoerd over fijn stof. Ik heb toen de suggestie gedaan dat het goed zou zijn de installatie van roetfilters op wagens fiscaal aftrekbaar te maken. Ik heb intussen vernomen dat premier Verhofstadt daar werk wil van maken. Ik juich dat toe.

Mijnheer de minister, u zegt dat wij het dichtste meetpuntennetwerk in Europa hebben. Gezien de industriële activiteit op een relatief kleine oppervlakte lijkt me dat ook noodzakelijk. Uit uw antwoord blijkt dat u concreet werk maakt van bepaalde verontreinigungsbronnen, onder meer voor wat de milieuvergunningen betreft. Dat is heel moedig. U doet uw werk heel goed. Ik betreur wel dat er geen onmiddellijke uitbreiding van het meetpuntennetwerk mogelijk is. Blijkbaar zou er wel een mobiel netwerk komen over heel Vlaanderen.

Minister Kris Peeters: Wat dat mobiel meetnetwerk betreft, werkt de VITO momenteel een aantal modellen uit die nog verder moeten worden verfijnd. Dit netwerk zal worden toegevoegd aan het bestaande meetnetwerk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
